

YEDİNCİ SANAT KOLU SİNEMA

sanat

aktüalite

ve FILİMCİLİĞİMİZ

Ayhan Ermak

Bugün çağdaş uygarlığın yedinci sanat dalı olarak kabul edilen sinema, teknik araçların gelişmesiyle daha da olumlu bir safhaya girmektedir.

Dünya sineması, her gün biraz daha tekâmül zirvesine ulaşırken; «Türk Sineması» maalesef pineklemektedir. Acaba bu pineklemenin sebebi, suçluları kimdir? A dan Z'ye kadar bu işle ilgili herkes; suçludur!...

İşletmecisiyle; prodüktörüyle, rejisörüyle; senaristiyle; aktörüyle, artistiyle; teknik elemanlarıyla ve seyircisiyle bu sanat dalına el atmamak la devletiyle!...

Onbeş günde çevrilen bir filmde ne beklenebilir? Koskocaman bir hiç ve 200 ü aşkın kalitesiz film sayısı...

İşletmecinin; prodüktörün, senaristinin istismar ettiği ve zaaflarından faydalanmaya kalkıştığı seyirci; bile bile sinema salonlarını doldurmağa çalıştıkça; bu film furyasının önüne geçilemeyecektir.

Aynı gün; kameranın karşısına iki hafta üç defa çıkan bir aktör veya aktrisin yapacağı rolden ne beklenebilir?

Aslında bir şeyler beklemek de iyimserliktir. Hele bu sanatkarın sosyal sigortası da yoksa!...

Devlet bu piyasaya el atmalı... Bir an önce bu film furyasına son vermelidir.

Şirket kurabilmek için birtakım şartlar aramalıdır... Elne bir kamera alan şahıs; film şirketi kuramaz. Bunu önüne geçmelidir devlet. Senaryoların topluma fayda sağlayan; toplum sorunları üzerine eğilen; eğitici ve öğretici olmalarını öncelikle şart koşmalı... Malî imkânlarla bir plâto açmalı; bu dalla uğraşanları bir sigortaya bağlamalı...

Sinema bir eğlencesir. Bir his dünyasıdır. İnsanı kâh güldürür; kâh ağlatır. Maalesef Türk filmleri; dramıyla; komedisiyle tüm çeşitleriyle bir güldürücü olmaktan ileri geçememiştir... Acı ama; gerçek olan da budur...